

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

- ABSTRACT

RIL

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), six rulings were published regarding: Law No. 263/2010 on the unified public pension system, Rules for the application of the provisions of Law No. 263/2010 on the unified public pension system, approved by Government Decision No. 257/2011; Law No. 217/2003 on preventing and combating domestic violence; Government Emergency Ordinance No. 59/2000 on the status of forestry personnel; the Tax Procedure Code; Government Emergency Ordinance No. 111/2010 on leave and monthly allowance for raising children, approved with amendments by Law No. 132/2011, Methodological norms for the application of the provisions of Government Emergency Ordinance No. 111/2010 on leave and monthly allowance for raising children, approved by Government Decision No. 52/201; Law No. 360/2002 on the Status of Police Officers, Government Decision No. 284/2005 on establishing the amount and conditions for granting monthly rent compensation to police officers; Government Emergency Ordinance No. 168/2022 on certain fiscal and budgetary measures, the extension of certain deadlines, and the amendment and supplementation of certain normative acts.

RIL

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 1/2025
(M. OF. NR. 326/11.04.2025): ART. 174 ȘI ART. 154 ALIN. (2)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 1/2025	Complet RIL	Art. 25 teza a II-a și art. 33 din O.U.G. nr. 59/2000	<i>Prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă</i>

(M. Of. nr. 326 din 11 aprilie 2025)		privind Statutul personalului silvic	<i>termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor unice prevăzute de art. 289-292 din Codul penal, în ipoteza în care sunt realizate, la date diferite, mai multe modalități normative ale elementului material, se înțelege data comiterii primei modalități alternative independent de realizarea subsecventă, ulterioară, a mai multor modalități alternative din conținutul infracțiunii și indiferent de intervalul de timp care se interpune între data săvârșirii primei modalități alternative și comiterea unei alte modalități alternative ori între actele care compun acțiunea caracteristică uneia din modalitățile normative de săvârșire a faptei, respectiv data comiterii primului act dintr-o succesiune de acte corespunzătoare unei singure modalități normative.</i>
--------------------------------------	--	--------------------------------------	---

În M. Of. nr. 326 din data de 11 aprilie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 1/2025 în legătură cu soluționarea recursului în interesul legii pentru interpretarea și aplicarea unitară a art. 174 și a art. 154 alin. (2) din Codul penal privind data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor unice prevăzute de art. 289-292 din Codul penal, în ipoteza în care sunt realizate, la date diferite, mai multe modalități normative ale elementului material.

Obiectul recursului în interesul legii

Codul penal

„Art. 174 - Săvârșirea unei infracțiuni

Prin săvârșirea unei infracțiuni sau comiterea unei infracțiuni se înțelege săvârșirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepsește ca infracțiune

consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acestora în calitate de coautor, instigator sau complice.

Art. 154 – Termenele de prescripție a răspunderii penale

(1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

(2) Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act.

(3) În cazul infracțiunilor progresive, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs.

(4) În cazul infracțiunilor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile și al infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, altele decât cele prevăzute la art. 153 alin. (2) lit. c), precum și al infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.

Art. 289 – Luarea de mită

(1) Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de una dintre persoanele prevăzute în art. 175 alin. (2), constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 290 – Darea de mită

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) nu constituie infracțiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri date se restituie persoanei care le-a dat, dacă acestea au fost date în cazul prevăzut în alin. (2) sau date după denunțul prevăzut în alin. (3).

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sau date sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 291 – Traficul de influență

(1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 292 – Cumpărarea de influență

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat, dacă au fost date după denunțul prevăzut în alin. (2).

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri date sau oferite sunt supuse confiscării, iar dacă acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 1/2025

Prin **Decizia nr. 1/2025**, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea unitară a art. 174 și a art. 154 alin. (2) din Codul penal, prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit,**

data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor unice prevăzute de art. 289-292 din Codul penal, în ipoteza în care sunt realizate, la date diferite, mai multe modalități normative ale elementului material, se înțelege data comiterii primei modalități alternative independent de realizarea subsecventă, ulterioară, a mai multor modalități alternative din conținutul infracțiunii și indiferent de intervalul de timp care se interpune între data săvârșirii primei modalități alternative și comiterea unei alte modalități alternative ori între actele care compun acțiunea caracteristică uneia din modalitățile normative de săvârșire a faptei, respectiv data comiterii primului act dintr-o succesiune de acte corespunzătoare unei singure modalități normative”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 4/2025
(M. OF. NR. 332/14.04.2025): ART. 107 ALIN. (2)
DIN LEGEA NR. 263/2010 PRIVIND SISTEMUL UNITAR
DE PENSII PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 5/2025 (M. Of. nr. 332 din 14 aprilie 2025)	Complet RIL	Art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	<i>Sintagma „în cadrul termenului general de prescripție” indică perioada maximă de timp pentru care se acordă/se recuperează sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (11) ale aceluiași articol, calculată regresiv de la data constatării diferențelor.</i>

În M. Of. nr. 332 din data de 14 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 4/2025** privind recursul în interesul legii în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

„Art. 107

(1) În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

(1[^]1) În situația asiguraților prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. IV, care au depus declarația individuală de asigurare, dacă la definitivarea anului fiscal, pe baza datelor comunicate de

organul fiscal central, se constată diferențe între venitul lunar asigurat utilizat la stabilirea punctajelor lunare avute în vedere la calculul pensiei și cel ales de contribuabil în declarația individuală de asigurare, casa teritorială de pensii operează, din oficiu, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire care se emite până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul anterior.

(2) Sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (1¹) se acordă sau se recuperează, după caz, în cadrul termenului general de prescripție, calculat de la data constatării diferențelor.

(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul unei erori materiale, de calcul sau al oricărei greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite, intervenite în procesul administrativ de evaluare, prelucrare și redactare a datelor în vederea emiterii deciziei de pensionare sau a datelor înscrise în aceasta ori în sistemul electronic de punere în plată a deciziei, termenul general de prescripție nu se aplică pentru recuperarea de către beneficiarul dreptului la pensie a sumelor neplătite de către casa teritorială de pensii competentă”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 4/2025

Prin Decizia nr. 4/2025, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 107 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «în cadrul termenului general de prescripție» indică perioada maximă de timp pentru care se acordă/se recuperează sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (11) ale aceluiași articol, calculată regresiv de la data constatării diferențelor”.

HP

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 49/2025
(M. OF. NR. 283/01.04.2025): ART. 16 LIT. A) ȘI ART. 17 ALIN. (3)
DIN LEGEA NR. 263/2010 PRIVIND SISTEMUL UNITAR
DE PENSII PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 49/2025 (M. Of. nr. 283 din 1 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 16 lit. a) și art. 17 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice Art. 121 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin H.G. nr. 257/2011	<i>Volumul de muncă realizat de o persoană în perioada în care a avut contract individual de muncă încheiat cu cooperativa agricolă de producție nu poate fi valorificat ca timp util la stabilirea drepturilor de pensie.</i>

În M. Of. nr. 283 din data de 1 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 49/2025** în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 16 lit. a) și art. 17 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 121 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul

unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, cu completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 16 lit. a) și art. 17 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

„Art. 16 – Constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii:

a) vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea pensiilor până la data de 1 aprilie 2001.

Art. 17 – (3) Constituie stagiul de cotizare și timpul util la pensie realizat de agricultori, în condițiile reglementate de legislația privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, anterioară datei de 1 aprilie 2001”.

Art. 121 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin H.G. nr. 257/2011

„Art. 121 – (1) Prin timp util la pensie realizat de agricultori, prevăzut la art. 17 alin. (3) din lege, se înțelege perioada în care foștii membri cooperatori au realizat un volum de muncă în fostele unități agricole, potrivit prevederilor Legii nr. 4/1977 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale membrilor cooperativelor agricole de producție, calculat potrivit metodologiei utilizate la aplicarea Legii nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Timpul util la pensie realizat de agricultori se calculează în ani și se determină prin raportarea volumului total de muncă, exprimat în numărul de norme realizate în întreaga perioadă în care asiguratul a lucrat în fosta unitate agricolă cooperatistă, la cel mai mic număr de norme planificat a se realiza anual, din perioada respectivă, stabilit de adunarea generală a cooperativelor. Frațiunile de an se neglijează”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 49/2025

Prin Decizia nr. 49/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Cluj – Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.758/117/2024 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 16 lit. a) și art. 17 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 121 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, cu completările ulterioare, volumul de muncă realizat de o persoană în perioada în care a avut contract individual de muncă încheiat cu cooperativa agricolă de producție nu poate fi valorificat ca timp util la stabilirea drepturilor de pensie”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 60/2025
(M. OF. NR. 290/02.04.2025): ART. 49 DIN LEGEA NR. 217/2003
PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATerea VIOLENTEI
DOMESTICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 60/2025 (M. Of. nr. 290 din 2 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 49 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice	<i>Dispozițiile art. 49 din Legea nr. 217/2003 se interpretează în sensul că, pentru formularea unei cereri de înlocuire a măsurilor stabilite printr-un ordin de protecție emis pe durată maximă, persoana împotriva căreia a fost emis ordinul nu trebuie să facă dovada îndeplinirii, cumulativ, a condițiilor prevăzute de art. 49 alin. (2) din aceeași lege. Cererea de înlocuire a măsurilor stabilite printr-un ordin de protecție se soluționează conform procedurii prevăzute de art. 49 alin. (3) din aceeași lege.</i>

În M. Of. nr. 290 din data de 2 aprilie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 60/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că, pentru formularea unei cereri de înlocuire a măsurilor stabilite printr-un ordin de protecție emis pe durată maximă, persoana împotriva căreia a fost emis ordinul

nu trebuie să facă dovada îndeplinirii, cumulativ, a condițiilor prevăzute de art. 49 alin. (2) din aceeași lege.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 49 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice

„Art. 49

(1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție pe durata maximă poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse.

(2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse;

b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii;

c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 5.

(3) Cererea de revocare se soluționează cu citarea părților și a unității de poliție care a pus în executare ordinul de protecție a cărui revocare se solicită. Participarea procurorului este obligatorie”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 60/2025

Prin Decizia nr. 60/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Brăila – Secția I civilă în Dosarul nr. 20.050/196/2024 și, în consecință, a stabilit că: „Dispozițiile art. 49 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că, pentru formularea unei cereri de înlocuire a măsurilor stabilite printr-un ordin de protecție emis pe durată maximă, persoana împotriva căreia a fost emis ordinul nu trebuie să facă dovada îndeplinirii, cumulativ, a condițiilor prevăzute de art. 49 alin. (2) din aceeași lege.

Cererea de înlocuire a măsurilor stabilite printr-un ordin de protecție se soluționează conform procedurii prevăzute de art. 49 alin. (3) din aceeași lege”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 63/2025
(M. OF. NR. 307/08.04.2025): ART. 125 DIN LEGEA NR. 263/2010
PRIVIND SISTEMUL UNITAR DE PENSII PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 63/2025 (M. Of. nr. 307 din 8 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 125 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	<i>Ajutorul de deces se acordă și în cazul decesului titularului unei pensii de serviciu stabilite în baza Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea unei pensii în sistemul public, potrivit Legii nr. 263/2010.</i>

În M. Of. nr. 307 din data de 8 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 63/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 125 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 125 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

„Art. 125

(1) *În cazul decesului asiguratului sau al pensionarului, beneficiază de ajutor de deces o singură persoană care face dovada că a suportat cheltuielile ocazionate de deces și care poate fi, după caz, soțul supraviețuitor, copilul, părintele, tutorele, curatorul sau, în lipsa acestora, oricare persoană care face această dovadă.*

(2) *Dovada prevăzută la alin. (1) se poate face prin orice mijloc de probă admis de lege.*

(3) *Cuantumul ajutorului de deces se stabilește anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat și nu poate fi mai mic decât valoarea câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 63/2025

Prin **Decizia nr. 63/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 27.626/3/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 125 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, ajutorul de deces se acordă și în cazul decesului titularului unei pensii de serviciu stabilite în baza Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea unei pensii în sistemul public, potrivit Legii nr. 263/2010”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 46/2025
(M. OF. NR. 318/10.04.2025): ART. 25 TEZA A II-A ȘI ART. 33
DIN O.U.G. NR. 59/2000 PRIVIND STATUTUL PERSONALULUI
SILVIC**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 46/2025 (M. Of. nr. 318 din 10 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 25 teza a II-a și art. 33 din O.U.G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic	<i>Acordarea indemnizației lunare neimpozabile, în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie, este supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Dreptul la acordarea unui volum de 6 mc lemn fasonat de foc nu intră sub incidența limitării prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.</i>

În M. Of. nr. 318 din data de 10 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 46/2025** referitoare la pronunțarea unei hotărâri prelabile privind interpretarea art. 25 teza a II-a și a art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, precum și a art. 10, a art. 76 alin. (4) lit. s) și a art. 76 alin. (4¹) lit. s) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

O.U.G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001

„Art. 25

Personalul silvic care nu deține locuință personală în localitatea în care își desfășoară activitatea beneficiază de locuință de serviciu, de protocol sau de intervenție, după caz. În

cazul în care acest lucru nu este posibil, personalul silvic beneficiază de o indemnizație lunară neimpozabilă în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie.

„Art. 33

(1) Personalul silvic prevăzut la art. 4 alin. (1) are dreptul să primească, anual, gratuit, un volum de 6 mc lemn fasonat de foc. Contravaloarea lemnului, la nivelul ultimului preț al lemnului fasonat de foc, stabilit de Institutul Național de Statistică, se suportă de angajator și se prevede în bugetul de venituri și cheltuieli.

(2) Pentru personalul silvic angajat cu contract individual de muncă, acordarea dreptului prevăzut la alin. (1) se face în baza contractului colectiv de muncă negociat la nivel de unitate sau sector de activitate.

(3) Dreptul prevăzut la alin. (1) se poate acorda și din alte sortimente de lemn fasonat destinat valorificării la populație, în condițiile legii, în echivalent valoric lemn fasonat de foc.

(4) În situația în care angajatorul nu poate asigura volumul de lemn fasonat prevăzut la alin. (1), dreptul se acordă în bani personalului silvic, în cuantum reprezentând contravaloarea lemnului de foc.

(5) De dreptul prevăzut la alin. (1) beneficiază și persoanele care au avut cel puțin 15 ani calitate de angajat la una din entitățile prevăzute la art. 2 și s-au pensionat de la una din acestea. Acesta va fi asigurat de către ultimul angajator de la care s-au pensionat. În cazul în care ultimul angajator nu mai există, se află în organizare judiciară sau faliment, dreptul prevăzut la alin. (1) se asigură de către structura silvică de stat care administrează pădurile pe raza domiciliului solicitantului.

(6) În cazul decesului titularului, de dreptul prevăzut la alin. (1) beneficiază soțul supraviețuitor sau, după caz, copiii aflați în întreținere”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 46/2025

Prin **Decizia nr. 46/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis, în parte*, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.089/86/2023 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 25 teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, acordarea indemnizației lunare neimpozabile, în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie, este supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 61/2025
(M. OF. NR. 333/15.04.2025): ART. 105 ALIN. (1)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 61/2025 (M. Of. nr. 333 din 15 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 105 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	<i>Pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale și atât timp cât nu intervine anularea rezervei verificării ulterioare, contribuabilul/plătitorul își poate corecta declarația de impunere prin depunerea unei declarații rectificative care să se refere la orice mențiune relevantă din conținutul său pentru determinarea materiei impozabile și/sau calcularea bazei de impozitare și a creanței fiscale, iar nu doar la erori materiale sau formale de consemnare.</i>

În M. Of. nr. 333 din data de 15 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 61/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 105 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

„Art. 105 – Corectarea declarației fiscale

(1) Declarația de impunere poate fi corectată de către contribuabil/plătitor, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

(2) Declarația informativă poate fi corectată de către contribuabil/plătitor indiferent de perioada la care se referă.

(3) Declarațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi corectate prin depunerea unei declarații rectificative.

(4) În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Declarația de impunere nu poate fi depusă și nu poate fi corectată după anularea rezervei verificării ulterioare.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), declarația de impunere poate fi depusă sau corectată după anularea rezervei verificării ulterioare în următoarele situații:

a) în situația în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente;

b) în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora ori plata unor sume sau acceptarea unor cheltuieli care generează modificarea bazei de impozitare și a obligațiilor fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (6), contribuabilul/plătitorul trebuie să menționeze în declarația de impunere depusă sau rectificată temeiul legal pentru depunerea ori corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente.

(8) În situația în care în timpul inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul depune sau corectează declarația de impunere aferentă perioadelor și creanțelor fiscale ce fac obiectul inspecției fiscale, aceasta nu va fi luată în considerare de organul fiscal”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 61/2025

Prin **Decizia nr. 61/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis, în parte*, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 16.651/3/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale și atât timp cât nu intervine anularea rezervei verificării ulterioare, contribuabilul/plătitorul își poate corecta declarația de impunere prin depunerea unei declarații rectificative care să se refere la orice mențiune relevantă din conținutul său pentru determinarea materiei impozabile și/sau calcularea bazei de impozitare și a creanței fiscale, iar nu doar la erori materiale sau formale de consemnare”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 66/2025
(M. OF. NR. 352/22.04.2025): ART. 2 ALIN. (1) ȘI (2),
ART. 3 ALIN. (7) ȘI (8) ȘI ART. 13 ALIN. (3)
DIN O.U.G. NR. 111/2010 PRIVIND CONCEDIUL
ȘI INDEMNIZAȚIA LUNARĂ PENTRU CREȘTEREA COPIILOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 66/2025 (M. Of. nr. 352 din 22 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 2 alin. (1) și (2), art. 3 alin. (7) și (8), art. 13 alin. (3) din O.U.G. nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011 Art. 22 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin H.G. nr. 52/201	<i>Recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează, cu respectarea limitei maxime prevăzute de lege, la cererea persoanei îndreptățite, chiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, dacă ulterior, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, s-au acordat diferențe de drepturi salariale sau asimilate acestora, impozabile, drepturi corespunzătoare perioadei de contributivitate impuse de art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 111/2010.</i>

În M. Of. nr. 352 din data de 22 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 66/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare la data de 16 mai 2019, respectiv a dispozițiilor art. 3 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în forma în vigoare în prezent, precum și a dispozițiilor art. 22 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 2 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (3) din O.U.G. nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011

- forma în vigoare la data de 16 mai 2019

„Art. 2

(1) *Persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară.*

(2) *Cuantumul indemnizației lunare prevăzute la alin. (1) este de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului. Cuantumul minim al indemnizației lunare nu poate fi mai mic decât suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință, iar cuantumul maxim al acesteia nu poate depăși valoarea de 8500 lei.*

Art. 13

(3) *La stabilirea bazei de calcul al indemnizației pentru creșterea copilului se iau în considerare toate veniturile supuse impozitului realizate de persoana îndreptățită, precum și veniturile aferente perioadelor asimilate prevăzute la art. 2 alin. (5) și (6).*

(4) *Baza de calcul al indemnizației pentru creșterea copilului stabilită potrivit alin. (3) se determină ca suma totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterioare nașterii copilului împărțită la 12”.*

Art. 3 alin. (7) și (8) din O.U.G. nr. 111/2010

- forma în vigoare în prezent

„Art. 3

(7) *Pe toată perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap, beneficiarul poate solicita recalcularea cuantumului*

indemnizației pe baza unor hotărâri judecătorești definitive, adevărinite sau alte acte doveditoare privind rectificarea veniturilor prevăzute la alin. (1) care au stat la baza acordării dreptului, eliberate de plătitorii de venituri sau de organele competente. Noul quantum se acordă de la data prevăzută în hotărârea judecătorească definitivă sau, după caz, de la data prezentării documentelor de rectificare a veniturilor.

(8) În situația persoanelor care realizează venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, quantumul indemnizației lunare stabilit prin decizia de acordare a indemnizației se recalculează în baza actelor doveditoare eliberate de organele competente privind veniturile efectiv realizate în perioada pentru care s-a luat în calcul venitul estimat în vederea plății anticipate a impozitului sau, după caz, pentru care s-a completat declarația pe propria răspundere”.

Art. 22 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin H.G. nr. 52/201

„Art. 22

(4) În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea quantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează în condițiile art. 3 alin. (7) din ordonanța de urgență, precum și în situațiile prevăzute la art. 16 alin. (4) din ordonanța de urgență. Recalcularea se face, după caz, la solicitarea persoanei îndreptățite, respectiv din oficiu, aplicându-se corespunzător prevederile art. 3 alin. (9) și (10) din ordonanța de urgență, precum și prevederile art. 18 alin. (5) din ordonanța de urgență”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 66/2025

Prin Decizia nr. 66/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2509/86/2023 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare la data de 16 mai 2019, respectiv a dispozițiilor art. 3 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în forma în vigoare în prezent, precum și a dispozițiilor art. 22 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, recalcularea quantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează, cu respectarea limitei maxime prevăzute de lege, la cererea persoanei îndreptățite, chiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, dacă ulterior, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, s-au acordat diferențe de drepturi salariale sau asimilate acestora, impozabile, drepturi corespunzătoare perioadei de contributivitate impuse de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 79/2025
(M. OF. NR. 360/24.04.2025): ART. 31 ALIN. (1)-(1⁴)
DIN LEGEA NR. 360/2002 PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI
ȘI ART. 2 LIT. D) DIN H.G. NR. 284/2005 PRIVIND STABILIREA
CUANTUMULUI ȘI CONDIȚIILOR DE ACORDARE
A COMPENSAȚIEI LUNARE PENTRU CHIRIE CUVENITE
POLIȚIȘTILOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 79/2025 (M. Of. nr. 360 din 24 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. 31 alin. (1)-(1 ⁴) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului Art. 2 lit. d) din H.G. nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor	<i>Dispozițiile art. 31 alin. (1)-(1⁴) din Legea nr. 360/2002 și ale art. 2 lit. d) din H.G. nr. 284/2005 se aplică și în cazul achiziționării unor locuințe cu plata în rate, inclusiv a celor edificate de Agenția Națională pentru Locuințe. Polițistul mutat la cerere cu locul de muncă într-o altă localitate decât cea unde își are domiciliul nu are dreptul la compensație lunară pentru chirie după mutarea în aceeași localitate, în interesul serviciului.</i>

În M. Of. nr. 360 din data de 24 aprilie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 79/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1)-(1⁴) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și a dispozițiilor art. 2

lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 31 alin. (1)-(1⁴) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

„(1) Polițistul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul și care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiu de locuit corespunzător, are dreptul la o compensație lunară pentru chirie de până la 50% din salariul lunar, dar nu mai mult decât chiria prevăzută în contractul de închiriere încheiat în condițiile legii.

(1¹) Polițistul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului în localitatea în care își are domiciliul, dar care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiul de locuit corespunzător, poate beneficia de compensația lunară pentru chirie, prevăzută la alin. (1), în cazuri justificate, pe baza rezultatelor anchetei sociale efectuate de o comisie constituită prin ordin al ministrului afacerilor interne, însușite de către conducătorul unității din care face parte polițistul, la solicitarea acestuia.

(1²) Polițistul care îndeplinește condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie potrivit alin. (1) și (1¹) și care contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe beneficiază de compensația lunară pentru chirie, pe o perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului respectiv, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului. În această situație, compensația lunară pentru chirie se acordă în cuantumul prevăzut la alin. (1), dar nu poate depăși rata lunară plătită pentru creditul ipotecar/imobiliar.

(1³) În situația prevăzută la alin. (1²), compensația lunară pentru chirie se acordă pentru o singură locuință achiziționată pe timpul carierei. Compensația lunară pentru chirie nu se poate acorda concomitent pentru situația prevăzută la alin. (1) și (1¹) și pentru situația prevăzută la alin. (1²), caz în care polițistul optează pentru una dintre aceste situații.

(1⁴) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1²), sumele pot fi justificate cu un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe”.

Art. 2 lit. d) din H.G. nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor

„Art. 2 – Polițistul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul beneficiază de compensația lunară pentru chiria aferentă unei locuințe închiriate în respectiva localitate, dacă îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

d) polițistul ori soția/soțul acestuia/acesteia nu are atribuită o locuință de serviciu, de intervenție ori din fondul locativ de stat cu plata subvenționată a chiriei în localitatea unde a fost numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 79/2025

Prin **Decizia nr. 79/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.543/120/2023 și de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 37.319/3/2019* și, în consecință, a stabilit că: **„Dispozițiile art. 31 alin. (1)-(1^4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițistilor, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în cazul achiziționării unor locuințe cu plata în rate, inclusiv a celor edificate de Agenția Națională pentru Locuințe.**

În interpretarea și aplicarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, polițistul mutat la cerere cu locul de muncă într-o altă localitate decât cea unde își are domiciliul nu are dreptul la compensație lunară pentru chirie după mutarea în aceeași localitate, în interesul serviciului”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 65/2025
(M. OF. NR. 379/29.04.2025): ART. IV ALIN. (2) DIN O.U.G.
NR. 168/2022 PRIVIND UNELE MĂSURI FISCAL-BUGETARE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 65/2025 (M. Of. nr. 379 din 29 aprilie 2025)	Complet DCD	Art. IV alin. (2) din O.U.G. nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	<i>Dispozițiile art. IV alin. (2) din O.U.G. nr. 168/2022 se aplică și în cazul personalului poliției locale.</i>

În M. Of. nr. 379 din data de 29 aprilie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 65/2025** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind aplicarea art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

O.U.G. nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare

„Art. IV

(1) În anul 2023, pentru personalul militar, polițiștii și polițiștii de penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare, care nu fac parte din solda lunară brută/salariul lunar brut, se mențin la nivelul lunii decembrie 2022.

(2) În anul 2023, cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană, valoarea financiară anuală a normelor de echipare și valoarea financiară a drepturilor de echipament se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2022”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 65/2025

Prin **Decizia nr. 65/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.592/99/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„Dispozițiile art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 se aplică și în cazul personalului poliției locale”**.